

REFO500 Internasionaal

Roos van Luther

Kruis

Brandende hart
van Calvyn

Maranatha Mare

Augustus/September 2017

Jaargang 44 No 7

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

nagellak tij

te jong en veel te vroeg tij
haalde jou de wind van tijd
met de schaduw van eindigheid
verder dan wij kijken kunnen
voorbij de ons zichtbare horizon

nu daarom wij dag zeggen moeten
kleine maar reusachtig grote man
die groter dan groots groeide
voelt broos ons klein en nietig
de wereld en haar machten

jij die ons de vingers lakken deed
zaaide vrijgevig en betoverend
in de harten van groot en klein
de hoop op doorgaand leven
dat mensen zo gelukkig maakt

kinderlijk majestueus en onschuldig
toverde jij kwistig en goedgeefs
het geloof in morgen na vandaag
dat stil ons weet te inspireren
om samen het verschil te maken

stil nu en machteloos verslagen
met dankbare tranen lachend
vieren wij jouw gevend leven
dat belangeloos en edelmoedig
ons het gulle geven leerde

kleurrijk als de nagels die jij lakte
in winters wit het glazen huis
fonkelt rood roze blauw en paars
jouw ster nu eeuwige in het heelal
dat altijd jouw naam stralen zal

Voor Tijn Kolsteren, beter bekend als 'nagellakheld Tijn' | 7 juli 2017

Peter Paul Doodkorte - <https://deoverkant.wordpress.com/>

Reformatie 500 jaar: Toen en nu

Levende God, hernieuw en transformeer ons, was het thema van de grote vergadering van de Wereldgemeenschap van Reformatorische Kerken in juni/juli dit jaar – 1000 mensen uit 225 kerken in het Messe-gebouw in Leipzig om samen na te denken over wat het betekent om reformatorische kerk te zijn in de wereld vandaag. De reformatorische wereld viert 500 jaar Hervorming: 1517-2017. Vyfhonderd jaar sinds Maarten Luther 95 stellingen tegen misbruiken in de kerk van zijn tijd aan de deur van de slotkerk te Wittenberg heeft gespijkerd. Dit leidde tot de Reformatie en werd dus gezien als de oorsprong van het protestantisme.

Luther wilde geen nieuwe beweging beginnen. Hij wilde geen kerkscheuring. Hij wilde hervorming van binnenuit – dat mensen zouden inzien hoezeer de kerk tegen het evangelie van Jezus Christus is ingegaan en zouden veranderen, vernieuwen, transformeren. Maar dat wilden zij niet. Alles moest blijven zoals het was, in het bijzonder hun status, positie, geld en macht.

Eerder dan veranderen, scheurde de kerk 500 jaar geleden. Dit jaar “vieren” we deze scheuring: Reformasie 500 jaar, het begin van onze kerkelijke traditie.

Met de grote viering in Leipzig hoorde men een klank van bescheidenheid, zoals ook in het thema, *Levende God, hernieuw en transformeer ons*. Daarmee zeggen we dat we weten en erkennen hoezeer we Gods hulp nodig hebben om als mensen en als kerk te worden wat we behoren te zijn.

De viering dit jaar gaat dus niet om onze prestaties, successen en hoe groot we zijn. Integendeel, we belijden: hier staan we als onvolmaakte mensen en onvolmaakte kerk. We vragen om de hulp van de levende God.

Vanaf Leipzig vertrokken we per bus naar Wittenberg voor een grote eredienst in de slotkerk. De prediker was de nieuwe president en eerste vrouw, Najla Karrab van Libanon. Zij, haar man en ik hebben samen gestudeerd in Princeton in 1989/1990. In Leipzig ontmoette ik haar voor het eerst weer na 27 jaar.

Ze begon haar preek met de beroemde Luther-woorden: “Hier sta ik”. Zei Luther: “Hier sta ik! Ik kan niet anders. God help me”. Zei Najla: “Hier sta ik! Op de kansel van Luther. Een vrouw uit het Midden-Oosten.” Als Luther dit zou zien, zou hij niet vragen: “Waarom een vrouw?” Hij zou vragen: “Waarom nu pas?” Zij citeerde Luther ook verder: “Een religie die niets geeft, niets kost, niet lijdt, is niets waard.” Alle mensen zijn waardevol in Gods ogen, ongeacht kleur, geslacht, ras of paspoort.

In dit jaar van *Reformatie 500* boden kerken elkaar een hand van verzoening. Daar in de Luther-kerk in Wittenberg werd op 5 juli een gezamenlijke verklaring ondertekend door de Reformatorische, Rooms-Katolieke, Lutherse en Methodiste kerken. Na 500 jaar van verdeeldheid onder de volgelingen van Jezus, komen ze in 2017 overeen dat ze elkaar kunnen vinden op het punt van de leer van de rechtvaardiging – hoe mensen gered worden. Dit was het punt van verschil over vele eeuwen. Nu, zeggen ze, is dit oude verschilpunt niet langer geldig. De kerken denken anders daarover en kunnen het met elkaar eens zijn: de redding, verlossing, bevrijding van mensen is het werk van God in en door Jezus Christus. Alleen dat. Eindelijk.

Voor de uittredende president, onze collega bij de Universiteit, Jerry Pillay, is de verklaring symbool van de weg die wij als gelovigen en kerken willen volgen: een weg van samen zijn en samen doen, eerder dan strijd, scheuring en vervreemding.

“Vandaag,” zei president Najla, “tekenen wij niet alleen een verklaring, we bouwen samen de kerk”. Voor de Pous was de verklaring teken van onze bereidheid om samen verder te gaan als broers en zusters in Christus, vanaf conflict naar gemeenschap, vanaf verdeeldheid naar verzoening. Onze eenheid tonen we in ons gezamenlijke verzet tegen onrecht en uitsluiting, zei de leider van de Lutherse gemeenschap.

Hier staan wij! Vijfhonderd jaar later. We belijden ons geloof én onze onvolmaaktheid. En we blijven bidden: *Levende God, hernieuw en transformeer ons.*

Yolanda Dreyer

Bedankje

Hartelijke dank voor de prachtige kleurrijke bos bloemen en goede wensen die ik ontving tijdens de eredienst van 16 Juli 2017. Veel dank! Sietske Reinten

Nagellakheld Tijn (6) overleden

De zesjarige Tijn Kolsteren, die bekend werd door zijn nagellakactie bij Serious Request van 3FM, is vanochtend (07/07/2017 – Red) om 07.00 uur overleden.

Dat heeft de radiozender vanmorgen bekendgemaakt.

Tijn uit Hapert, die leed aan hersenstamkanker, werd afgelopen winter een landelijke bekendheid toen hij tijdens 3FM Serious Request miljoenen euro's binnenhaalde door vanuit het Glazen Huis nagels te lakken in zijn lievelingskleuren rood, roze, blauw en paars. De nagellakactie vond navolging in het hele land, en ook tientallen BN'ers lieten hun nagels lakken en doneerden geld voor Stichting Semmy, die zich inzet voor kinderen met hersenstamkanker.

Op 21 december 2016 bracht Tijn samen met zijn vader een eerste bezoek aan het Glazen Huis, met toen als doel om 100 euro in te zamelen voor het Rode Kruis. Zijn vader vertelde toen: „Hij heeft hersenstamkanker. We kwamen er achter doordat zijn motoriek en zijn ogenstand veranderde. Hij is soms wel blij, maar je ziet het dan niet. Het is heel moeilijk. We hebben vorige week het slechte nieuws gehad. We kunnen hem niet beter maken. Maar we kunnen zijn leven wel tijdelijk nog wat leuker maken."

Sinds mei 2016 weet de familie van Tijn dat hij ongeneeslijk ziek is. In juni van dat jaar werd hij voor het laatst bestraald. In december kon hij nog één keer behandeld worden, maar deze behandeling was alleen levensverlengend.

Sneeuwbal

De nagellakactie van Tijn ging als een sneeuwbal over het hele land, en de jongen wist ruim 2.5 miljoen euro bij elkaar te lakken. Na Serious Request ging de actie door: cabaretier Youp van 't Hek en presentatrice Wendy van Dijk zetten zich de afgelopen weken in om de stichting 'Lak door Tijn' nog meer bekendheid te geven. En met succes. Gisteren kreeg Tijn het nog voor elkaar om 1 miljoen euro op te halen.

Na het nieuws van vanmorgen stromen de reacties over het overlijden van Tijn massaal binnen, en ook op sociale media wordt zijn dood veel besproken. 3FM-dj Frank van der Lende (28), die Tijn samen met collega Domien meemaakte in het Glazen Huis in Breda, heeft vanmorgen tegenover deze krant geschokt gereageerd op het trieste nieuws dat zijn 'grote kleine vriend' is overleden.

3FM

Op de website van 3FM schrijft de radiozender, waar de dj's werkzaam zijn: *'Tijdens 3FM Serious Request in Breda hebben we Tijn mogen leren kennen als een lief en speels mannetje met een bijzonder warm hart. Hij meldde zich, samen met zijn vader,*

bij de brievenbus van het Glazen Huis met een bijzonder groot gebaar. Met zijn ongekende en vertederende enthousiasme, onschuld en onzelfzuchtheid inspireerde hij miljoenen mensen om in actie te komen en samen een verschil te maken. Hij zette Nederland in beweging en bracht letterlijk het hele land bij elkaar. Met zijn nagellakactie gaf hij duizenden kinderen een toekomst, terwijl zijn eigen toekomst zo onzeker was. Tijn is een voorbeeld voor ons allemaal. Zijn verhaal heeft ons als zender diep in het hart geraakt - toen, vandaag, voor altijd. Ongeloof, boosheid, verdriet: er is zoveel wat we op dit moment voelen, maar we zijn even stil. Lieve Tijn, rust zacht.'

CED-behandeling

Met de crowdfundingactie 'Lak van Tijn' werd geld opgehaald voor kinderen die vechten tegen hersenstamkanker. Stichting Semmy wil met het geld een speciale robot naar Nederland halen. Deze robot kan een nieuw soort behandeling uitvoeren, een zogeheten CED-behandeling (convection-enhanced delivery). Hiermee kunnen medicijnen rechtstreeks in de tumor worden aangebracht, via een soort smal rietje. Nu worden patiënten in Nederland behandeld met chemokuren en bestralingen.

Hersenstamkanker komt relatief weinig voor en dan alleen bij kinderen. Na het moment van diagnose hebben kinderen nog hoogstens twee jaar te leven. Met de komst van de nieuwe apparatuur zouden misschien stappen in de goede richting kunnen worden gezet.

Voor Tijn kwam de CED-behandeling te laat.

Een van de laatste keren dat Tijn in de openbaarheid kwam, was tijdens een actie in Oss, opgezet door ondernemers in het centrum op 17 juni. Ondanks zijn slechte gezondheid was Tijn, gezeten in een rolstoel, een uurtje aanwezig om nagels te lakken.

<http://www.ad.nl/binnenland/nagellakheld-tijn-6-overleden~a7cfba16/>

De troost van de cello

Op Facebook zag ik een prachtig filmpje over troost. Celliste Manuela vertelt hoe ze als jong kind haar vader zag sterven. De cello speelde in haar leven toen nog helemaal geen rol. Tot in het huis naast haar nieuwe burensamenwoonsters kwamen wonen.

Cello

De buurvrouw speelde cello. Dat instrument boeide de toen 9-jarige Manuela. Plus: ze wilde „iets te doen hebben”. En zo gebeurde het: Manuela kreeg celloles van de buurvrouw. Ze kocht een eigen cello, ging naar een amateurorkest, kreeg later les van meer docenten én ging uiteindelijk naar het conservatorium. Nu speelt ze in een ensemble. (Wil je weten hoe een cello klinkt? Kijk en luister hier.)

De cello bracht Manuela troost. „Soms zijn er geen woorden om iemand te troosten.” Ook wanneer ze zelf troost zocht, kon ze die niet altijd in woorden

vinden. „Soms kan muziek dat wel.” Nog altijd vindt ze tijdens optredens troost, „omdat dit me heeft gebracht bij wie ik ben.”

Gevoelig voor muziek

Ik herken hier wel iets van in mijn eigen leven. Ook ik ben gevoelig voor muziek. Muziek kan ook mij troosten. Een keer liep ik tijdens een wandeling door Amsterdam overdag de Westerkerk binnen. Daar bespeelde op dat moment net iemand het orgel, en wel zo mooi, dat al snel de tranen opwelden in mijn ogen. Muziek deed toen wat woorden niet altijd kunnen. Verdriet dat ergens diep in mijn lichaam zat opgeslagen, werd aangeraakt. Het vond eindelijk de weg naar buiten, in de vorm van tranen. Ik liet ze gewoon komen. Het deed me goed. Luisteren naar muziek is voor mij een vorm van zelfzorg wanneer ik verdrietig ben.

Hoe kwam ik bij het filmpje van Manuela terecht? Ik scrollde door Facebook en zag deze vraag voorbij komen: ‘Wie troost mij?’ Het was die vraag die me aansprak, pas daarna zag ik het filmpje van Manuela.

Wie of wat?

‘Wie troost mij?’ Wie. Niet: wat. Wie troost mij? Dat is me nogal een vraag. Voor mij tenminste. Er is mijn leven veel dat voor pijn zorgt. Maar voel ik het verdriet daarover altijd? Wil ik het voelen? Kan ik altijd bij mijn verdriet komen? Kan ik bij ál mijn verdriet komen? Of duw ik verdriet soms zelfs weg? Waarom dan troost zoeken? Wat moet ik dan met de vraag: wie troost mij?!

Ik heb aarzelingen om mijn verdriet te laten zien. Gelukkig nemen die aarzelingen de laatste jaren wel af! Maar toch... In elk geval heb ik geen zin in makkelijk uitgesproken troostwoorden. Ook niet in troost van mensen die m’n verdriet niet echt willen peilen. Evenmin in troost van mensen die hun eventuele eigen aandeel in mijn pijn niet onder ogen willen zien. En wil ik me laten troosten door mensen die dat misschien op een onbeholpen manier doen, hoe goed bedoeld ook? Dieper speelt dit nog mee: toen ik als kind en als jongere getroost werd, heb ik dat vaak ervaren als wegwuiven van mijn pijn. (‘Je hoeft niet te huilen...’; ‘het is niet zo erg, hoor...’) Troost heb ik als volwassene lange tijd niet willen ontvangen omdat ik me dan ongemakkelijk klein voelde ten opzichte van de degene die mij troostte.

Meevoelen

Wat er allemaal kan meespelen bij het al of niet openstellen voor troost... Dan tóch maar ‘wat troost mij’ in plaats van ‘wie troost mij’? Nee, ten diepste wil ik iemand die me troost. Daarom sprak die vraag ‘Wie troost mij?’ op Facebook mij meteen aan. Want hoe troostend muziek voor mij kan zijn, muziek kan mijn pijn niet meevoelen, kan niet naast me zitten, kan mijn tranen niet begrijpen. Dat kan alleen iemand doen, m’n vrouw, een vriend, of zomaar iemand die kan luisteren. Het goede daarvan mag ik steeds opnieuw ervaren.

Ook troost van een mens blijft ergens steken. Want wie kan de pijn van een ander helemaal meevoelen? Wie kan het verdriet van een ander ten volle begrijpen? Elk hart heeft zijn eigen verdriet. Niet alle verdriet is te delen. Daarom kan de ene mens de andere mens niet volmaakt troosten. Volmaakte troost mag ik niet van een ander verwachten. Die mag ik alleen van God verwachten.

God kent me hélemaal. Nog beter dan ik mezelf ken. Hij is altijd bij mij. (Een mooi lied van Sela hierover is: Ik zal er zijn.) God ziet mij. Hij doorziet mij, tot in de verste uithoeken van mijn ziel. Hij weet precies waarvoor ik troost nodig heb. Hij kent ook Zelf verdriet, om ons. In de Bijbel lezen we dat Jezus huilde. God is begaan met mij. Vanuit diepe bewogenheid verzorgt hij mij, geeft hij liefdevolle aandacht aan mijn wonden. Wat mij pijn doet, vertel ik hem, soms laat ik in mijn gebed mijn tranen de vrije loop. (Een gezongen gebed om troost: Geef mij moed en geef mij kracht.)

Toekomstmuziek

Ben ik als mens die in God gelooft dús volmaakt getroost? Nee. Want barrières in mijzelf blijven hinderen, ook bij het ontvangen van de troost die van God komt. Volmaakt getroost zullen we pas zijn, wanneer God op aarde komt wonen. Dan pas zullen we volledig hersteld en genezen zijn, volmaakt open voor Gods troost. Dat is nog toekomstmuziek. Nu is het voor mij vaak: vertrouwen dat er een God is die mijn pijn en verdriet volmaakt peilt.

Ten diepste een getroost mens

Dat te geloven troost, ook al ervaar ik troost van God vaak niet zo direct. Ik vind het niet eenvoudig om te verwoorden hoe ik Gods troost ervaar; tegelijkertijd voel ik me toch echt ten diepste getroost. Ik weet me altijd gezien. Ik voel zoiets als verzachting van de pijn van mijn wonden. God heb ik mijn leven leren kennen als God die altijd troost.

Roelof Vellinga

Predikant. Facebook-dominee. Publicist. Imperfect mens, daarom welkom bij Jezus. Wandelaar-met-hond.

<https://ikzoekgod.nl/2017/02/de-troost-van-de-cello/>

WGGK – die pad vorentoe

Aan die einde van die sewejaarlikse Algemene Vergadering van die Wêreldgemeenskap van Gereformeerde Kerke (WGGK) wat van 29 Junie tot 7 Julie in Leipzig gehou is, het die vergadering ooreengekom op 'n visistelling vir die WGGK vir die pad vorentoe.

Dit bestaan uit vier dele: *Ons vier. Ons betreur. Ons verbind ons. Ons droom.*

Hier volg uittreksels uit die visie van die WGGK.

Ons vier Ons vier dit dat ons opnuut ontdek het hoeveel ons het om saam te vier!
Ons vier die evangelie van Jesus Christus, met sy krag om te vernuwe en te

transformeer. Die evangelie weerspieël die lig van God se teenwoordigheid wat op ons skyn (Ps 67: 1). Ons geloof is 'n vreugdevolle geloof!

Ons vier 'n verbintenis tot eenheid wat diversiteit respekteer en wat wys dat ons werklik daarna streef om in die lewe te wys wat dit beteken om 'n gemeenskap te wees. Na slegs sewe jaar, praat ons van ons gemeenskap met vreugde en met entoesiasme vir die pad vorentoe. Ons vier ons gemeenskap wat oor die wêreld versprei is. Ons het met vreugde en erkentlikheid die pelgrimstog gemaak na die bronplekke van ons 500 jaar oue Reformasie in Leipzig, Berlyn en Wittenberg.

Ons betreur die dade van euwel wat oor die wêreld gepleeg word. Verslawing aan geld en mag skep 'n stelsel waar 'n uitgesoekte paar in weelde leef en die planeet se bronne gebruik ter wille van hulself, terwyl hulle die verwoesting en vernietigende armoede wat hulle in hul spoor laat, ignoreer. Die verwoestende veranderings aan die omgewing laat ons met 'n wêreld wat steier, waar sowel droogte as vloede 'n erge tol eis.

Ons treur vir die slagoffers van terrorisme oor die wêreld, asook die oorloë en fundamentalistiese ideologieë wat verdere militarisme aanmoedig.

Ons verbind ons Soos die Reformatore van ouds, staan ons op die stewige fondament van God se liefde en regverdigheid, soos ons dit sien in die leer, lewe, werk, sterwe en opstanding van Jesus Christus.

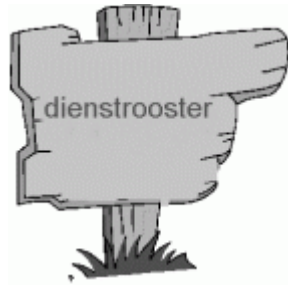
Ons verbind ons tot 'n kragdadige omgang met die Woord van God wat ons vernuwe en herskep oor alle grense heen. Ons verbind ons daaraan om dié wat verwerp en mishandel word, te beskerm en te verdedig. Ons staan vir gewetensvryheid en godsdiensvryheid. Ons verbind ons daartoe om hierdie vryhede te beskerm in die aangesig van fanatisme, fundamentalistiese geweld en sekularisasie.

Ons droom: ons begeer om 'n gemeenskap te wees wat brand met vreugde en liefde soos die dissipels se harte tydens die Emmausmaaltyd. Mag die versoenende krag van Christus ons voer tot die verste eindes met ons treë verhelder deur die Gees sodat ons 'n lig vir die wêreld kan wees.

Ons droom van 'n kerk wat bekendstaan vir haar praktiese liefdebetoning, 'n liggaam waarvan die hart gevul is met medelye terwyl haar hande uitreik, aanraak en omgee vir almal in nood. Terselfdertyd droom ons van 'n hervormde kerk wat steeds hervorm teen die pas wat God aangee sodat 'n dinamiese en voortsnellende wêreld 'n nog meer dinamiese en voortsnellende kerk kan leer ken, 'n kerk met 'n helder môre wat individue en gemeenskappe innooi na hierdie helder môre met 'n nederige dog onweerstaanbare vertrouwe en vasberadenheid. Mag ons 'n gemeenskap wees wat nooit sy roeping sal versaak nie, nooit sal opgee op ons eenheid nie en nooit sal ophou om die selfgemaakte hindernisse in ons diens aan God af te breek nie.

Lewende God, vernuwe en verander ons!

Ds Etienne Fourie (*blitspos 20 Julie 2017*)

Dienstrooster augustus 2017

	6 aug	13 aug koffiedrinken	20 aug Avondmaal	27 aug
1	E Reinten	C Reinten	E de Jong	I Tanzer
2	F vd Kuil	KJ Leeuw	E Reinten	T van Wyk
3	M Letterie	R Boer	J de Jong	R Boer
4	H Kettner	D Kruger	N Knoester	D Kruger
5	K Strydom	L Dibb	A Basson	W Kruger
6			M Letterie	
7			H Kettner	
Begroeting	P Reinten	W Kruger	I Tanzer	I Pol
Bloemen	W Mandelstam	J vd Eijkel	J de Jong	H Kettner
Koffie		F Smal G Leeuw		

Dienstrooster september 2017

	3 sept	10 sept Koffiedrinken	17 sept	24 sept
1	E Reinten	E de Jong	C Reinten	F vd Kuil
2	F vd Kuil	KJ Leeuw	F vd Kuil	T van Wyk
3	R Boer	J de Jong	R Boer	D Kruger
4	M Letterie	N Knoester	H Kettner	W Strydom
5	C Strydom	A Knoester	L Dibb	A Basson
Begroeting	H Kettner	M Letterie	P Reinten	W Kruger
Bloemen	H Kettner	F Smal	C Reinten	J de Jong
Koffie		L Dibb M Letterie		

Agenda augustus 2017

dinsdag 1	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
zondag 6	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
dinsdag 8	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
zondag 13	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 15	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
donderdag 17	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noorde Rieneke 011 704 3602
zondag 20	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Avondmaal
dinsdag 22	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
zondag 27 Bartolomeusnacht	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
dinsdag 29	9h30 – 13h30	Kerkkantoor

Agenda september 2017

zondag 3	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
dinsdag 5	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
zondag 10	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 12	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
zondag 17	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
dinsdag 19	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
donderdag 21	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noorde Rieneke 011 704 3602
zondag 24	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Eredienstcommissie
dinsdag 26	9h30 – 13h30	Kerkkantoor

Verjaardagen augustus 2017

woensdag 2	Stephne Phyffer	073 205 9366
woensdag 2	Chantal Strydom	011 436 0210
dinsdag 8	Christina Schmidt	084 418 9575
vrijdag 11	Justin Smit	083 650 0024
zaterdag 12	Ethan Griesel	078 503 2142
zondag 13	Nicolette vd Eijkel	083 308 5536
woensdag 16	Dean Meyers	079 031 0975
woensdag 16	Duane Meyers	079 031 0966
dinsdag 22	Michael Mc Donald	011 475 4375
woensdag 23	Xander Bekker	011 622 5472
woensdag 23	Linda Steinmann	011 234 5857

Verjaardagen september 2017

zaterdag 2	Maria van den Steen	011 922 2260
woensdag 13	Irene Bekker	082 495 1954
zondag 17	Kobus Jansen	
vrijdag 22	Robert Janbroers	082 802 9365
zaterdag 23	Mila Bekker	011 622 5472
zondag 24	Paul Smit	082 490 1021
maandag 25	Wilma Strydom	082 789 8161
dinsdag 26	Carla Koning	011 973 1091
woensdag 27	Rina Knoester	072 244 4892
donderdag 28	Lucien Andeweg	

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h30 – 13h30	Jan-Willem Hoorweg 011 726 1409 / 082 557 0047 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Milton Webber 081 493 9756 translations@telkomsa.net